

ſtulle ſøge at komme paa ret Køl igen, at alt, hvad der i den Henseende alſaa kan gøres ved Fjernelſen af Foranſtaltninger, der i ſig ſelv have en midlertidig Karakter, ogſaa ſter. Derfor er det et Led i Forſtaa- elſen, at alle ſaadanne proviſoriſte Ting, der ſtatte ſig enten til proviſoriſte Love eller til proviſoriſte Bevillinger paa Finansloven, ſom — jeg gentager det — fornuſtigviſ kunne tænkes fjærne, ogſaa blive fjærne. Vi have de proviſoriſte Love, ſom opretholdes — jeg falder dem ſaadan, endſtønt de ikke i og for ſig ere anerkendte ſom proviſoriſte Love fra Folketingets Side, eſter at de vare forkaſtede her ved privat Initiativ; men imidlertid, de gaa nu under dette Navn, og ingen vil miſforſtaa mig, naar jeg bruger dette Ord; de iſølge de proviſoriſte Love opretholdte Tilſtande med Henſyn til Gen- dærmerne, det ekſtraordinære Politi og med Henſyn til Preſſeforholdene, ville eſter deres Væſen være midlertidige og maa kunne fjærnes, og det er et Led i Forſtaaelſen, at de blive fjærne, at de blive Genſtand her for Folketingets Forhandling, hvis Reſultat jeg ſelvfølgelig ikke tvivler om. Der er ogſaa adſkillige ſaadanne Foranſtaltninger paa ſelve Finansloven, ſom have ſamme Ka- rakter; jeg ſkal nævne noget ſaadant ſom den dramatiſke Elevſkole, Vinterſkolen i Staby og ſligt, ogſaa Foranſtaltninger, ſom kunne forſvinde, fordi de i og for ſig ſelv ikke ere varige.

Men der er en anden Klaffe, hvor Forholdet er et andet; hvor der ved de proviſoriſte Bevillinger er ſtabt Foranſtalt- ninger, der i deres Væſen ere at betragte ſom varige, ſom Eſterladenskaber, om hvilke man, naar man henvender ſig til den ſunde Sans, maa ſige til ſig ſelv: de kunne ikke ventes fjærne. Dertil horer Ting ſom Alborg Skole, Frilagerbygningen, ja jeg kan ogſaa nævne Aſſeſjorerne, med Henſyn til hvilke man viſt nok ved Overvejelſen af ſelve Sa- gen vil indrømme, at de reelt ſet ikke mere kunne undværes ſom Dommere i denne Ret — men førſt og ſidſt naturligviſ det vig- tigſte af det hele, nemlig Kjøbenhavns Be- fæſtning (Stemmer: Hor!). Ja! De, ſom tro, ſom for Alvor tro, at diſſe An- læg kunne blive revne ned, dem tør jeg ikke opfordre til at følge mig i denne Afgørelſe, ſom jeg tilraader her; men lige ſaa viſt er det, at alle de, der ſe rent praktiſt og ſundt paa Forholdene, de ville indrømme mig, at trods det, at diſſe Ting ere komne til Stede imod vor Vilje — og jeg vil føje til, at jeg for mit Vedkommende aldrig ændrer min Opfattelſe af diſſe Ting, jeg vil formodent- lig, ſaa længe jeg lever, vedblive at anſe

Kjøbenhavns Befæſtning ſom en uheldig Foranſtaltning og være en Modſtander deraf. . . (Uforlydelſe). . . Ja! det er rigtigt, men ikke deſto mindre er jeg ſundt dømmende nok til at ſe, at diſſe Ting kunne ikke ven- tes fjærne. Saa er det førſte Spørgſmaal dette, at man i den Henseende kan med Er- kendelſe fra alle Sider komme til et ſaadant Forbehold, hvoreſter der ingen Godſendelſe finder Sted af de ſaaledes foretagne Anlæg, hvoreſter man alſaa forbeholder ſig ſin Stilling dertil, ſaa vel over for Sagen ſelv ſom overfor dens Oprindelſe, og det er det, der er udtrykt i Rigsdagsbeſlutningens Punkt 3, at hver af Rigsdagens Afdelinger forbeholder ſig ſin Stilling til og ſin Op- fattelſe af diſſe Sager baade i den ene og i den anden Henseende, og at Folketinget for ſit Vedkommende ſærlig forbeholder ſig ſin Ret til at gøre Anſvar gældende med Henſyn til diſſe Foranſtaltningers Op- rindelſe.

Men videre, naar Spørgſmaalet da bliver om, hvorledes diſſe Ting nu rettelig ſtulle behandles ſom Eſterladenskaber eſter Proviſoriet, er det klart for mig, at da maa Opgaven nærmefſt være at ſøge at ſvække den Virkning af diſſe Ting, ſom tidligere har begrundet Modſtanden derimod. Og hvad var diſſe frygtede Virkninger af Befæſtningſanlægene ved Kjøbenhavn? De vare, kan jeg gerne ſige, to Ting, den ene var dette, at Befæſtningſanlægget ſtulde blive Anledning til forøgede Militær- udgifter i Fremtiden, Udgifter, ſom eſter- haanden vilde overſtige vore Kræfter, og den anden var den Frygt, man nærede for, at ſaadanne Ruſtningſanlæg ſtulde paa en eller anden Maade kunne indvilde os i europæiſke Forviklinger og friſte en danſk Regering til med ſtørre Tryghed at løbe Riſiko under ſaadanne Forhold. Jeg tror, det er de to Hovedbetragtninger, ſom ere blevne gjorte gældende mod Fæſtningſ- anlægene. Den førſte er alſaa Befæſt- ningen. Det vil da være at underſøge, om denne Frygt kunde fjærnes, om det var muligt netop under de Forhold, hvorunder vi nu ſtaa, at kunne opnaa ikke alene en Betryggelſe mod fremtidig ſtigende Udgifter, men maatte ogſaa en Nedgang i de nu- værende Udgifter, og hvis det var muligt, ſer jeg ikke ret, hvorledes man vilde kunne for- ſvare, derſom man alſaa under Forbehold af den proviſoriſte Oprindelſe vil benytte diſſe Ting paa den henſigtsmæſſigſte og meſt praktiſke Maade, at afviſe dette; deri- gennem at opnaa ikke alene en Fikſering, men ogſaa en Indfrænkning i de militære Udgifter for Fremtiden. Dette Forſøg er